

DESTER

No. 6 JUNI 1964

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Sportdag
O.O.V.-Conferentie
18 mei 1964

64e JAARGANG

Nr 6

INHOUD:	blz.
Onze Profeet spreekt	163
Genealogie	165
Conferentiesprokkels	168
Het Melchizedekse Priesterschap	175
De betekenis van de O.O.V. voor onze jeugd	176
Vragenbus	178
De vraag van de maand	181
Broeder Adrianus van Tussenbroek over- leden	183
Van de tafel van de Ringpresident	185
Als ik een jonge bruidegom was	186
O.O.V. Pinksterconferentie	188
Zonnehoek	191
Gebeurtenissen in de Zending en de Hol- landse Ring	193

Redacteur: DON VAN SLOOTEN, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Melvill van Carnbeelaan 54 Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: W. Panman, Vaalrivierstraat 133, Den Haag

„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR

GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H.

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ONZE PROFEET SPREEKT

Het grootste vertrouwen de grootste vreugde

door President David O. McKay

Wij geloven dat het tehuis het middelpunt, het bolwerk van de ware beschaving is. Wij geloven niet in de ideologie die zegt dat er geen God is, dat de Staat oppermachtig is of dat hij controle heeft over het individu. Het tehuis is het middelpunt van de beschaving en de verantwoordelijkheden van het tehuis rusten op de ouders van dat tehuis.

De Kerk is een hulpmiddel in de opvoeding van de kinderen, zo ook de Staat, doch geen van beiden is oppermachtig. De Here zelf heeft gezegd:

„Want dit zal een wet zijn voor allen, die in Zion wonen, of in alle georganiseerde ringen daarvan. En zij moeten hun kinderen eveneens leren te bidden en oprecht voor de Here te wandelen”. (L. & V. 68 : 26, 28.)

Dat is een wet.

Het grootste vertrouwen dat in een man en een vrouw kan worden gesteld is het plaatsnemen in hun hoede van het leven van een klein kind. Indien iemand aan wie de gelden van anderen zijn toevertrouwd, hetzij een bankemployé, hetzij een gemeente- of rijksambtenaar, fraudeert, wordt hij geschorst en waarschijnlijk naar de gevangenis verwezen. Als iemand aan wie rege-

tingsgeheimen zijn toevertrouwd, deze geheimen prijs geeft en zo zijn land bedriegt, wordt hij een verrader genoemd.

Wat moet de Heer dan wel denken van ouders die door hun eigen onachtzaamheid of moedwillig verlangen aan hun zelfzucht toe te geven, verzuimen hun kinderen behoorlijk op te voeden en aldus bewijzen dat zij het grootste vertrouwen dat in mensen kan worden gesteld, niet waard zijn? Hij heeft gezegd: „... dan zij de zonde op het hoofd der ouders”. (Ibid, 68 : 25.)

Ik wil thans enige toestanden noemen die tot een gelukkig tehuis bijdragen en dit niet alleen voor de jonge mensen, doch ook voor u, mijn mede ouders - echtgenoten.

Ten eerste: Houdt altijd voor ogen - en nu spreek ik tot de jongeren - dat gij de grondslag voor een gelukkig tehuis reeds vóór het huwelijk begint te leggen; dat is een van de factoren die daartoe bijdragen. Het is in de verlovingsstijd dat ge er aan moet denken uw toekomstige man of uw toekomstige vrouw trouw te zijn.

Deze trouw bestaat daar in dat gij u rein houdt, niet toegeeft aan iets dat uw geweten belast, wanneer gij uw eerste kus op de lippen van uw

eeuwige deelgenoot in het huwelijk drukt.

Ten tweede: Kies uw levensgezel (lin) niet alleen emotioneel, maar ook met oordeel en inspiratie.

Ten derde: Beschouw het huwelijk uit het verheven standpunt dat het verdient. Het huwelijk werd door God ingesteld. Het is niet iets dat men lichtvaardig kan aangaan, naar willekeur kan worden beëindigd of bij de eerste moeilijkheid die zich voordoet kan worden ontbonden. In onze Kerk hebben wij het hoogste ideaal van het huwelijk dat ooit aan de mens werd geschonken. Wij sporen de jonge mannen en jonge vrouwen aan zo te leven, dat zij waardig zijn het huis des Heren binnen te gaan.

Ten vierde: Het edelste doel van het huwelijk is het scheppen van nieuwe levens. Het tehuis is de natuurlijke kweekplaats van het kind. De Heiland berispte zijn discipelen toen moeders en kinderen zich om Hem verdrongen om zijn kleed aan te raken. Hij zeide:

„Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert ze niet, want derzulken is het koninkrijk Gods”. (Marcus 10 : 14). Het geluk in huis wordt vergroot door de kinderen rond de haard, die op vader's knie kruipen en door moeder worden geliefkoosd.

Ten vijfde: Laat de geest van eerbied het tehuis doordringen, zodat wanneer de Heiland eens onverwacht zou aankloppen, Hij binnen genodigd kan worden en zich daar thuis kan voelen.

Ten zesde: Laten man en vrouw

nooit op luide toon tot elkander spreken. Sprekend over deze fundamentele factor, noem ik ook het vloeken, een ondeugd die zo vreemd aan een tehuis van Heiligen der Laatste Dagen behoort te zijn, dat zelfs de gedachte daaraan niet op mag komen.

Ten zevende: Leer de waarde van zelfbeheersing. Ik geloof dat gebrek aan zelfbeheersing een van de meest voorkomende oorzaken van onvrede en tweedracht is. Ik geloof dat kinderen op de juiste wijze geleid en onder controle moeten worden gehouden; dat hun niet moet worden toegestaan ongebreideld hun zin te doen, waardoor zij andere leden van het gezin zouden hinderen. Bedoel ik hiermee dat gij een kind wreed moet behandelen? Neen. Dat gij een kind moet slaan? Neen! Dat is niet nodig. Maar ik bedoel wel dat wanneer gij zegt: „Nee”, gij ook bedoelt wat gij zegt.

Ten achtste: Versterk de gezinsbanden door voortdurende kameraadschap. Het is de kameraadschap die liefde aankweekt en wanneer gij plechtig trouw hebt beloofd en een verbond hebt gesloten om elkaar trouw te zijn, doe dan alles om die liefde groter te maken, haar sterk te maken voor de eeuwigheid. Er is in de wereld niets lieflijkers dan de kameraadschap tussen man en vrouw en het vertrouwen en de liefde van de kinderen in een woning van Heiligen der Laatste Dagen.

Ten negende: Geef de kinderen geschikte lectuur, goede muziek en goede films.

Ten tiende: Moedig door voor-

beeld en voorschrift deelname in kerkactiviteiten aan en schep aldus twee voor het leven verheven idealen: karaktervorming en dienstvaardigheid. Laat de kinderen inzien dat als zij hun tehuis gelukkig willen maken, als zij tegenover de goedheid van hun ouders en de opofferingen die zij zich hebben getroost, iets willen stellen, hoe gering dit ook moge zijn, zij zichzelf een edel karakter vormen - en dat is alles wat een echte vader vraagt en alles wat een echte moeder verlangt.

Uw grootste plicht, zoon of dochter, is er voor te zorgen dat uw leven, uw karakter uw vader en moeder eer aan doen. De verant-

woordelijkheid van het zoonschap, de verantwoordelijkheid een waardige dochter van edele ouders te zijn, behoren tot de belangrijkste in de gehele wereld. Laat in uw tehuis het karakter tot ontwikkeling komen dat een van de hoogste levensdoeleinden is; het wordt ontwikkeld door dienstbetoon in de Kerk en door hoffelijkheid en welwillendheid thuis.

Ouders: God zegene u in het bouwen van een tehuis, een Heilige der Laatste Dagen waardig. Moge in de ganse Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen ideale gezinnen zijn, waar de gehele wereld met bewondering naar kijkt.

GENEALOGIE

„Holiness to the Lord”

Dit staat met gouden letters boven de bronzen toegangsdeuren van de tempel van God, die velen van ons reeds bezocht hebben en waar ook dit jaar weer velen voor het eerst naar toe gaan.

„Heilig” is alles wat met de tempel te maken heeft. Als we de tempel zien weten we dat. Veel touristen komen naar de tempel kijken. Er zijn geen hekken, ieder mag daar vrijelijk lopen in de tuin. Alleen staat aan het begin dat roken op het terrein verboden is. Geen wanklank wordt gehoord, iedereen is als vanzelf eerbiedig.

Met een verheven schoonheid staat hij daar in al zijn eenvoud, overdag in het zonlicht, maar vooral

ook 's avonds als een gouden kristal tegen de nachtelijke hemel. Zuster Dallinga schreef eens in een tempelreisverslag „Gods handtekening staat er op”. Dit vond ik zo mooi gezegd, dat het me altijd bij gebleven is.

„Gods handtekening staat er op”, hiermee is eigenlijk alles gezegd. Want God is de verheven architect van de tempel. Door openbaring is precies bekend gemaakt hóe de tempels moeten zijn. Dat is in deze tijden zo, zo was het ook in oude tijden. Lees in Exodus maar eens hoe God tot in de kleinste onderdelen gebod hóe de tabernakel moest zijn. Het was maar een tent, omdat het verplaatsbaar moest zijn, maar vervaardigd van de kostbaarste grondstoffen.

Later, onder koning Salomo, werd de tempel gebouwd. In I Koningen 6, 7 en 8 wordt nauwkeurig beschreven, hóe dat moest geschieden. Een klein voorbeeldje, dat direct tot ons spreekt, wil ik hier aanhalen.

I Koningen 7 : 23-26. Voorts maakte hij de gegoten zee; van tien ellen was van haren enen rand tot haren anderen rand rondom rond, en van vijf ellen in hare hoogte en een meetsnoer van dertig ellen omving ze rondom. En onder haren rand waren knoppen, dezelve rondom omsingelende, tien in een el omvangende die zee rondom; twee rijen dezer knoppen waren in hare gieting gegoten.

Zij stond op twaalf runderen, drie ziende naar het Noorden en drie ziende naar het Westen en drie ziende naar het Zuiden en drie ziende naar het Oosten en de zee

was bovenop dezelve en alle hunne achterdelen waren binnenwaarts.

Hare dikte nu was een hand breed en haar rand was als het werk van de rand eens bekens, of ener leliebloem; zij hield 2000 bath.

U ziet dus dat ook toen reeds het doopvont, zoals we dat nu kennen, in de tempel was. Wordt er toen ook reeds gedoopt? Joseph Fielding Smith beantwoordt deze vraag bevestigend in de Improvement Era. Wij weten nu dat deze twaalf bronzen ossen, waarop het doopvont rust, de twaalf stammen Israëls voorstellen.

Deze tempel heeft nog geen 40 jaar bestaan en werd door brand verwoest. Na de terugkeer van de Joden uit hun gevangenschap werd de tempel weer opnieuw gebouwd door Zerubbabel, met materiaal en kostbaarheden, die vrijwillig gegeven werden (Ezra I) met vriendelijke medewerking van koning Darius, later herbouwd met medewerking van Herodes de Grote.

Het was deze tempel waarvan de voorhang scheurde toen onze Zaligmaker gekruisigd werd. Zeventig jaar na Christus werd hij, zoals Christus voorspelde, verwoest.

De tijden mogen veranderen, de techniek grote vooruitgang maken, waar vroeger uitbundige versieringen waren nu strakke eenvoud heersen, de principes waarnaar gebouwd wordt, blijven dezelfde.

Kent u het verhaal „de Kathedraalbouwers” van Aart van der Leeuw?

Mannen, die stuk voor stuk niet zulke beste mensen waren - de één stal, de ander sloeg zijn vrouw, de

derde verkrachte een meisje en liet haar met haar kind alleen - waren, als ze samen aan de kathedraal werkten, eensgezind en helemaal op elkaar ingespeeld, ze waren bezield door hogere gevoelens als ze werkten en brachten tezamen iets schoons tot stand.

Hoeveel te meer moet dit gelden voor een gebouw, waarvan God de architect is; waaraan vrijwillig gewerkt wordt door werkzendingen, die een rein leven leiden. Waar het werk begonnen wordt met gebed en geleid wordt door de Heilige Geest!

Ook binnen is alles van een verheven strakke eenvoud. Wel moet het miljoenen gekost hebben, maar geen kostbaarheden als goud en edelstenen komen er aan te pas. De enige versieringen zijn artistiek opgemaakte bloemstukken, die altijd vers zijn.

O, wat een voorrecht om tot Gods kerk te mogen behoren en in Zijn tempel te mogen werken. Dit te be-

seffen vervult je met een eerbiedige nederigheid!

Vragenrubriek

Vraag: De tweede vrouw van mijn grootvader, die niet mijn grootmoeder is, was reeds eerder getrouwd. Ik weet, dat een vrouw alleen aan haar eerste echtgenoot verzegeld kan worden. Kan ik voor deze verzegeling zorgen?

Antwoord: In het algemeen niet, want er is geen enkele bloedverwantschap tussen haar en U. Alleen als ze met uw grootvader samen kinderen heeft en deze, doordat ze wel bloedverwanten van u zijn, recht hebben op de zegeningen, die tot het gezin in een eeuwig huwelijk behoren, kunnen zij aan hun moeder en de man, aan wie zij verzegeld zal worden, verzegeld worden. Zoals u weet horen de kinderen bij de moeder.

Dag aan dag wint de domkerk aan schoonheid en gratie. En daarom greepen de klokketorens als een tros bleemen in de wolken op en maken de spitsbogen hun gebaar als het oog van God, omdat het gezamenlijke werken aan dit ten hemel stijgende wonder bij allen een vonk uit de ziel heeft geslagen en zó de kathedraal wordt opgetrokken door een broederschap van heiligen.

Uit „de Kathedraal”
van Aart van der Leeuw.

CONFERENTIESPROKKELS

(Gedeelten uit toespraken door kerkautoriteiten, gehouden tijdens de 134ste jaarlijkse Conferentie in de Tabernakel te Salt Lake City).

*En dit is het eeuwige leven, dat zij
U kennen den ewigen waarachtigen
God, en Jezus Christus die Gij
gezonden hebt (Joh. 17 : 3).*

Voormannen op het gebied van wetenschap en godsdienst roepen om nieuw licht

„Leiders op wetenschappelijk en godsdienstig terrein roepen om nieuw licht. Aan een preek die in Engeland onlangs door een eminente professor in de godgeleerdheid werd gehouden en door Deken Inge werd gepubliceerd, ontleen wij het volgende:

„Hoe groot is niet in het Engeland van vandaag de behoefte aan een man die onder ons opstaat en een machtige kruistocht begint om onze godsdienst te doen herleven. Jaren lang heeft de gehele Christenheid gebeden dat die herleving nabij mocht zijn en zo groot als die behoefte is, zo groot is ook de gelegenheid.

Van het ene einde van het land tot het andere, van het noorden naar het zuiden, van het westen naar het oosten breekt het gevoel zich baan dat heden ten dage meer wordt vereist dan advies, hoe goed die ook moge zijn, van onze staatslieden, meer dan bekwaamheid, hoe groot ook, van onze zakenmensen; dat er problemen opgelost moeten worden, dringender en meer ter za-

ke dienende dan economie en verkiezingen”. . . Enige maanden geleden werd een hevig debat gevoerd over een boek getiteld: *Honest to God* (Eerlijk jegens God), waarin Dr. Robinson, de Bisschop van Woolwich van de Anglicaanse Kerk, de vraag stelt of het voor de moderne mens nog wel mogelijk is het traditionele Christelijke geloof aan te nemen, te geloven in de gevestigde opvatting omtrent God en om Christus als zijn Heiland te aanvaarden. Hij betwijfelt of het Christendom de praal van de wereld en beschaving mededraagt en of het van toepassing kan worden gebracht op de denkwijze en het karakter van de moderne wetenschappelijke mens die in een snel krimpende, technologische wereld leeft. De bisschop zegt: „Ons beeld van God moet verdwijnen en de Church Times zegt: „Het komt niet iedere dag voor dat een bisschop zich op openbaar terrein begeeft en daar naar 't schijnt bijna iedere Christelijke leerstelling loochent van de

Kerk, waarin hij een ambt bekleedt”.

Dr. McIntire, van de universiteit van Oxford, zegt: „Dr. Robinson's boek moet niet alleen worden begrepen als een symptoom van onze toestand, maar verdient onze sympathie als een wanhopige poging die niet kan slagen. En ietwat cynisch voegt hij er aan toe: „De geloofsbelijdenis van de Engelsen is dat er geen God is en dat het verstandig is zo nu en dan tot hem te bidden”. . . De Aartsbisschop van Canterbury zegt: „. . . als Dr. Robinson gelijk heeft, dan zijn de traditionele opvattingen omtrent God niet alleen uit de tijd, zij zijn gewoonweg vals”.

. . In tegenstelling tot hen, wier geloof in deze moderne wereld van toenemende wetenschappelijke kennis aan het wankelen is gebracht, voelen wij ons volkomen thuis bij de verst vooruit geschoven waarheden die door de geleerden worden ontdekt, en bij alle goede, wijsgerige gedachten - die waarheid bevatten, waar ook gevonden - omdat godsdienst liefde voor kennis en onderwijs in ons opwekt; ons aanmoedigt te leren verstaan door onze visie te verruimen en ons inzicht te verdiepen. Dit is een eeuwig vorsen. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen aanvaardt nieuw ontdekte waarheden, of die nu komen door directe openbaring of door studie en onderzoek Voor ons is God geen abstractie, niet zo maar een idee, een bovennatuurlijk beginsel, een onpersoonlijke kracht of macht Hij bestaat in de wereld zoals wij — in ruimte en tijd.

Zoals wij streeft Hij doeleinden na en ontwerpt plannen om ze te realiseren. Hij is een concreet, levend persoon en ofschoon wij Hem nu niet geheel kunnen begrijpen, weten wij dat wij aan Hem verwant zijn, want Hij is ons geopenbaard in de goddelijke persoonlijkheid van zijn Zoon Jezus Christus.

Er is in de leer van menige kerk omtrent God een opmerkelijke verandering gekomen en vele weldenkende mensen en geleerden geloven thans dat Hij een persoonlijk wezen is en geen abstracte essentie.

. . Wij verheugen ons er in aan de wereld te verkondigen dat Hij almachtig, alwetend en alom tegenwoordig is. Ons antwoord aan de Bisschop van Woolwich is dat God een werkelijkheid en een persoon is en wij bekommeren er ons niet om, zoals hij schijnt te doen, of Hij nu „daarboven” of „daarbuiten” is en of dit een universum met drie verdiepingen is en of er „in het uitspannel een oude man zit”. Wij weten dat Hij leeft, dat Hij aan mensen kan verschijnen en dat ook doet. In feite is de gehele structuur van het Mormonisme op openbaring gegrondvest. De Vader en de Zoon openbaarden zich in de staat New-York aan een jonge man in 1820 en sinds die tijd zijn er vele belangrijke openbaringen gekomen om ons opnieuw te verzekeren dat Hij leeft. Hij zeide dat het zijn werk en zijn heerlijkheid was de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen. Dit is ons antwoord op de vraag of het voor de moderne mens mogelijk is het ware Christelijke geloof aan te nemen. Dit was door

Jezus Christus in het midden des tijds gebracht en in de volheid der tijden door Hem hersteld. Vandaar dat wij geen deel hebben aan de vrees, de onzekerheid en de ver-

warring, waarvan de Bisschop van Woolwich spreekt.

Hugh B. Brown
1e raadgever in het Eerste Presidentschap.

Ons geloof zet ons afgezonderd van de rest van de wereld

„. . . Wij geloven al hetgeen God heeft geopenbaard, alles wat Hij nu openbaart, en wij geloven, dat Hij nog vele grote en voorname dingen aangaande het koninkrijk van God zal openbaren (9de Artikel des Geloofs).

Het is dit geloof, meer dan enig ander, dat ons van de rest van de wereld onderscheidt. De Protestantse kerken werden, zoals gij allen weet, bij het begin of gedurende de Reformatie in 't leven geroepen en waren het gevolg van het feit dat vele mensen zich niet konden verenigen met de leer en de praktijken van de overheersende kerk, waarvan zij zeiden dat zij de wetten overtrad, de inzettingen veranderde en het eeuwig verbond verbrak en dus afvallig was geworden.

De Protestantse kerken werden daarom opgericht door mannen die moedig genoeg waren een standpunt in te nemen en hun leven te wagen. Sommigen van hen gaven zelfs hun leven in hun pogen ver-

betering te brengen in het wanbeleid, waarmede wij allen wel bekend zijn. . . Ofschoon zij goede mensen waren met hoge idealen en met de beste voornemens beziel, maakten zij geen aanspraak op enige goddelijke openbaring of directe volmacht van God om hun verschillende secten te organiseren. Integendeel: zij verklaarden dat er in die dagen geen visioenen en openbaringen waren; dat dit alles met de Apostelen had opgehouden en dat er nooit meer zo iets zou zijn.

Joseph Smith echter, de grondlegger van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, verklaarde dat hij door openbaring was geroepen en goddelijke volmacht direct van God en Jezus Christus had ontvangen en hem de sleutelen van het Priesterschap door Petrus, Jacobus en Johannes waren geschonken.

Door de gehele geschiedenis van de mensheid heen, van Adam af tot deze tijd, heeft God zijn wil aan

zijn gekozen profeten geopenbaard, want, zoals de Profeet Amos zeide:

„Gewis de Heere Heere zal geen ding doen, tenzij Hij zijne verborgenheid aan zijne knechten de profeten geopenbaard heeft”.

. . . . Wanneer wij het Oude Testament lezen, komen wij tot de ontdekking dat Hij zijn wil openbaarde aan Adam, Seth, Henoch, Noach, Abraham, Jacob, Mozes, Jesaja en alle profeten tot aan Zacharia en Maleachi Terwijl de profeten in de oude wereld openbaringen van God ontvingen werd het volk van Lehi op het Amerikaanse vasteland evenmin zonder leiding gelaten. Profeten werden aangewezen door wie God sprak en zijn volk leidde, als zij maar naar Hem wilden luisteren. Hij openbaarde hun ook, 600 jaar voor de komst van Christus, dat Hij zou komen, dat Hij de Verlosser van de wereld was, dat Hij zou worden vervolgd, gekruisigd en opgewekt. Dit werd duidelijk voorzegd door Lehi, Nephi, Alma en anderen, ook door Samuel, aan wie nauwkeurig de tijd werd geopenbaard dat Jezus Christus geboren zou worden. Zij vernamen de tekenen die op het Amerikaanse vasteland ten tijde van Christus' geboorte en kruisiging zouden worden getoond. Ieder woord dat hun met betrekking tot deze gebeurtenissen was geopenbaard, werd vervuld. Na zijn kruisiging verscheen Christus persoonlijk aan de mensen op het Amerikaanse vasteland en verkondigde hun de waarheden van het Evangelie. Vele openbaringen in het Oude en Nieuwe Testament, alsmede die in

het Boek van Mormon, verwijzen naar deze laatste dagen.

Sommige van deze worden door de wereld niet goed begrepen en kunnen alleen door openbaringen die door de profeet Joseph Smith werden ontvangen, worden verstaan. Een voorbeeld daarvan is die van Johannes de Openbaarder, die, in de toekomst ziende, zeide:

„En ik zag een anderen Engel, vliegende in het midden des hemels, en hij had het eeuwige Evangelie, om te verkondigen aan degenen die op de aarde wonen, en aan alle natie en geslacht en taal en volk, zeggende met een groote stem: Vreest God en geeft Hem heerlijkheid; want de ure zijns oordeels is gekomen; en aanbidt Hem die den hemel en de aarde en de zee en de fonteynen der wateren gemaakt heeft”. (Openb. 14 : 6). Deze openbaring ging in vervulling en werd eerst duidelijk begrepen toen de Engel Moroni in het midden des hemels vloog en aan Joseph Smith verscheen en hem van de platen vertelde die het evangelie in zijn volheid bevatten

Een andere openbaring die in het Oude Testament staat en op deze laatste dagen en het Boek van Mormon betrekking heeft, is die welke door Ezechiël werd ontvangen en waarin hij zegt:

„Voorts geschiedde het woord des Heeren tot mij, zeggende: Gij nu, menschenkind, neem u een (stuk) hout en schrijf daarop: Voor Juda, en voor de kinderen Israëls, zijne metgezellen; en neem een ander (stuk) hout en schrijf daarop: Voor Jozef, het hout van Efraim, en van het gansche huis Israëls, zijne met-

gezellen. Doe gij ze dan naderen het een tot het ander, tot een enig (stuk) hout, en zij zullen tot een worden in uwe hand”.

Toen ik dat las, nam ik de Vertolkersbijbel ter hand, geschreven in 12 delen; het is een toelichting op alles in Het Oude en Nieuwe Testament. Deze toelichting werd door 36 consulterende redacteuren en meer dan 100 erkend bekwame medewerkers samengesteld en behandelt alle aanhalingen uit de Bijbel, vers na vers, en verklaart hun betekenis en toepassing. Toen ik aan Ezechiël 37, vers 15 t/m 17 kwam, dat ik zo juist heb voorgelezen, vond ik geen geschikte verklaring; er werden alleen vermoedens geuit. Hiermede werp ik geen blaam op de redacteuren of medewerkers aan dit grote werk, daar zij geen enkele weg wisten om achter de betekenis te komen. Hier nu wederom begrijpen wij volkomen, door openbaring en door openbaring alleen, wat Ezechiël bedoelde. Met het hout van Juda wordt de Bijbel bedoeld, en het hout van Efraïm, voor Jozef en het gehele huis Israëls en zijn metgezellen, is het Boek van Mormon, dat het Evangelie in zijn volheid bevat. Voorts vermeldt Maleachi een openbaring die naar deze laatste dagen verwijst en waarin de Here zegt: „Want zie, die dag komt, brandende als een oven; dan zullen alle hoogmoedigen en al wie goddeloos doet, een stoppel zijn, en de toekomstige dag zal ze in vlam zetten, zegt de Heere der heirscharen, die hun noch wortel noch tak laten zal”.

En daarna zegt Hij: Zie, ik zend

ulieden den profeet Elia, eer dat die groote en die vreeselijke dag des Heeren komen zal; en hij zal het hart der vaderen tot de kinderen wederbrengen, en het hart der kinderen tot hunne vaderen; opdat Ik niet kome en de aarde met den ban sla”.

Weer wendde ik mij tot de Vertolker om te zien wat over deze passage werd gezegd, en hoewel het eeuwen lang in de Joodse Schriften had gestaan, begrepen zij het niet en waren dus niet in staat de betekenis er van te geven. Ik zeg dit niet om deze weldoorwrochte toelichting te kleineren, doch om er op te wijzen dat de volle betekenis en strekking van deze profetie op geen enkele wijze kon worden begrepen totdat Elia zelf in 1836 aan Joseph Smith en Oliver Cowdery verscheen Joseph zeide:

„. . . . Elia de Profeet, stond vóór ons en zeide: „Ziet, de tijd is nu ten volle gekomen waarvan werd gesproken bij monde van Maleachi, die getuigde, dat hij (Elia) zou worden gezonden voordat de grote en verschrikkelijke dag des Heeren komt - om het hart van de vaderen tot de kinderen te wenden, en de kinderen tot de vaderen, opdat de ganse aarde niet met een ban worde geslagen - Daarom worden de sleutelen van deze bedeling aan u overgedragen; en hierdoor moogt gij weten, dat de grote en verschrikkelijke dag des Heren nabij is, ja voor de deur”. (L. & V. 110 : 14-16).

Wat een licht, welk een bemoediging en troost geeft het ons nu wij in staat zijn deze openbaring te lezen en te weten dat Elia werke-

lijk is gekomen!

De profetieën in de drie openbaringen, hier genoemd, zijn alle vervuld en tonen helder en klaar de behoefte aan directe openbaring in deze laatste dagen, opdat de men-

sen worden geleid en de wil des Heren kunnen weten. . . .”

Nathan Eldon Tanner,

2e raadgever in het Eerste Presidentschap.

De beschaving is op deugd en kuisheid gegrondvest

„. . . . Door wat wij zien wanneer wij van stad tot stad reizen en door wat wij in de kranten lezen, worden wij tot de conclusie gedwongen dat bekering van zonde voor de gehele wereld uiterst noodzakelijk is. In feite is er zelden een tijd in de geboekstaafde geschiedenis van de mensheid dat sexuele zonden niet overheersten en de overtreding van de goddelijke geboden niet vrijwel algemeen was. Het was niet lang nadat Adam en Eva kinderen hadden die twee aan twee gingen en gezinnen stichtten, dat de invloed van Satan merkbaar werd en de zoons en dochters het onderricht van hun ouders vergaten. Wij lezen dat Satan onder hen verscheen en zeide: „Ik ben ook een zoon van God. En hij gebood hun, zeggende: Geloof het niet. En zij geloofden het niet, en zij hadden Satan meer lief dan God. En sedert die tijd begon de mens vleselijk, zinnelijk en duivels te worden”. (Mozes 5 : 13).

Heel vaak wordt mij de vraag gesteld: „Toen Lucifer, of de duivel, uit de hemel werd geworpen, waarom stond de Here hem toe naar de aarde te gaan om ons te verzoeken en te kwellen, in plaats van hem en zijn volgelingen naar een afgezonderde plaats te zenden?”

Mijn antwoord op deze vraag was

dat het wel duidelijk lijkt dat de Vader Lucifer toestond hier te komen en ons te verzoeken en ons geloof te beproeven. Het is wel bekend dat Adam en zijn nageslacht niet zonder goddelijke geboden en leiding werden gelaten. Engelen bezochten hen en gaven hun onderricht, met het gebod hun kinderen in licht en waarheid groot te brengen. Bovendien was de Val niet die verschrikkelijke fout zoals zo vele mensen geloven. Het is in de wereld van de godsdienst gewoonte over de val te spreken als „de schandelijke val van de mens” waardoor de indruk wordt gemaakt dat indien Adam had geweigerd van de vrucht te nemen, hij en Eva en hun nakomelingen in eeuwige gelukzaligheid en harmonie zouden hebben geleefd. Maar het is duidelijk dat als Adam niet had genomen, hij en Eva alleen, zonder nageslacht, zouden hebben voortgeleefd. Daarom was de val een noodzakelijkheid. Dit werd duidelijk door moeder Eva gezegd: „Ware het niet tengevolge van onze overtreding, dan zouden wij nimmer nakomelingen hebben gehad, en nimmer goed en kwaad en de vreugde van onze verlossing hebben gekend, noch het eeuwige leven, dat God alle gehoorzamen geeft”. (Mozes 5 : 11)

Dit sterfelijk leven is als onderdeel van ons eeuwig bestaan juist noodzakelijk. Wij kwamen hier om beproefd te worden door in aanraking te komen zowel met het kwade als met het goede. Het is noodzakelijk dat wij verzocht en beproefd worden, doch de Eeuwige Vader liet ons niet hulploos te midden van het kwade. In het aller-eerste begin werd het plan van zaligheid aan onze eerste ouders voorgelegd en zij leerden deze beginselen aan hun kinderen. Het is echter even goed noodzakelijk om verzoeken en beproevingen te ondergaan als om goddelijke geboden te ontvangen. Daarom heeft de Vader aan Satan en zijn scharen toegestaan ons te verzoeken, maar met de leiding van de Heer en de door openbaring gegeven geboden, kunnen wij onze keus doen Toen de kinderen Israëls Egypte verlieten, gaf de Heer hun vele geboden, o.a. deze: „*Het kleet van een man zal niet zijn aan eene vrouw en een man zal geen vrouwenkleed aantrekken*”. (Deut. 22 : 5) Het is in deze dagen een gewoon gezicht, zelfs in de straten van de steden van de Heiligen der Laatste Dagen, vrouwen in pantalons gekleed te zien en in costuums zoals die door mannen worden gedragen. Wij worden gedwongen te zeggen dat dit geen fraai gezicht is. Bovendien komt het vaak voor dat vrouwen naar partijtjes gaan in avondkleding, die een deel van het lichaam onbedekt laat dat beter bedekt kan blijven. De profeet Jesaja zag ongetwijfeld onze tijd, want hij spreekt van de dochters van Zion die, in het laatste der

dagen, zich aan allerlei onwelvoeglijkheden in hun kleding schuldig maken. Ik zal zijn woorden niet aanhalen, maar indien iemand nieuwsgierig er naar is, moet hij het derde hoofdstuk, vers 16 tot het einde maar lezen. Ik doe een beroep op de leden van de Kerk, mannen en vrouwen, een kuis en rein leven te leiden en gehoorzaamheid te betonen aan de verbonden met en de geboden van de Heer. President J. Reuben Clark Jr. zeide eens: Onze beschaving is op kuisheid gegrond, op de heiligheid van het huwelijk en het tehuis. Vernietig dat en de Christen wordt een bruto Indien het ras onkuis wordt, komt het om.

Onzedelijkheid heeft in het verleden machtige naties tot de ondergang gevoerd.

Zij zal de machtige naties van deze tijd eveneens vernietigen

De volgende raad wordt gegeven door President David O. McKay: „In deze tijd, dat ingetogenheid terzijde wordt geworpen en kuisheid als een ouderwetse deugd wordt beschouwd, doe ik een beroep op u om uw ziel vrij te houden van deze zonde Weersta het kwade en de verleider zal u met rust laten. Indien ge uw karakter onbesmet houdt, wat anderen ook mogen denken of welke beschuldigingen zij tegen u mogen inbrengen; u kunt het hoofd rechttop houden en de wereld onbevreesd tegemoet treden, omdat uzelf en uw God weten dat gij uw ziel onbezoedeld hebt gehouden. . . .”

Joseph Fielding Smith,
President van de Raad der Twaalven.

Het Melchizedekse Priesterschap

GEESTELIJKE GAVEN

(vervolg)

DE VERZEGELENDE MACHT.

Onverbrekelijk met het priesterschap verbonden is de verzegelende macht. Dit betekent, dat het priesterschap de macht en het gezag bezit tot het verrichten van daden, die niet alleen bindend zijn op aarde, doch ook in de hemel. Daden of handelingen, die over het aardse heenreiken en die voor tijd en eeuwigheid van kracht zijn.

Hetgeen door het priesterschap op aarde wordt gebonden, dat is ook in de hemel gebonden en hetgeen door het priesterschap op aarde wordt ontbonden wordt ook in de hemel ontbonden.

De macht van het priesterschap blijkt misschien wel het duidelijkst uit het gezag dat het bezit om voor tijd en eeuwigheid te kunnen verzegelen. Bijvoorbeeld: Huwelijken kunnen in de Kerk worden voltrokken voor altijd en niet enkel en alleen totdat de dood partijen scheidt. Het gezinsverband en de familiebetrekkingen kunnen voor alle eeuwigheid blijven bestaan, *DE MACHT VAN HET PRIESTERSCHAP STREKT ZICH UIT OVER HET GRAF.*

Het tempelwerk, omvattende: het dopen, begiftigingen, verzegelingen enzovoorts, is een taak van de Priesterschap. Het is door die

macht dat het werk voor de doden gedaan kan worden. Het is door de macht van het priesterschap dat een persoon celestiale heerlijkheid kan verkrijgen. Zonder de macht en het gezag van het priesterschap kan niemand in de tegenwoordigheid van God komen.

„Ik zal u de sleutels (gezag) geven van het Koninkrijk der Hemelen en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen”. (Mattheus 16 : 19)

„Want Ik heb de sleutelen en de macht van het priesterschap op u gevestigd, waarmede Ik alle dingen herstel en u alle dingen te bestemder tijd bekend maak.

En voorwaar, voorwaar zeg Ik u, dat wat gij ook op aarde verzegelt, in de hemel zal worden verzegeld; en wat gij ook in Mijn naam en door Mijn woord op aarde bindt, zegt de Here, zal voor eeuwig in de hemelen zijn gebonden; en wiens zonden gij ook op aarde vergeeft, hem zullen ze voor eeuwig in de hemelen zijn vergeven; en wiens zonden gij ook op aarde houdt hem zullen ze in de hemel worden gehouden. L. & V. 132 : 45-46)

„En al hetgeen in de wereld is, hetzij het door mensen is ingesteld, of door tronen, of door overheden, of machten, of door hetgeen van naam is, wat dit ook moge zijn, die niet uit Mij of uit Mijn woord zijn, zegt de Here, zullen worden ternedergerworpen en niet verblijven nadat de mensen dood zijn, noch na de opstanding, zegt de Here, uw God. Want alle dingen, die verblijven, zijn uit Mij; en alle dingen, die niet uit Mij zijn, zullen worden geschud en verwoest. (L. & V. 132 : 13-14)

„Alle verbonden, overeenkomsten, verbintenissen, verplichtingen, eden, geloften, voltrekkingen, betrekkingen, verenigingen of beloften, die niet door de Heilige Geest der belofte zowel voor tijd als voor eeuwigheid door hem, die is gezalfd, worden gesloten, aangegaan en verzegeld en wel op allerheiligste wijze, door openbaring en gebod door middel van mijn gezalfde, die Ik op aarde heb aangesteld om deze macht te bezitten - en Ik

heb Mijn dienstknecht Joseph aangesteld om deze macht in de laatste dagen te bezitten en terzelfder tijd is er slechts één op aarde, aan wie deze macht en de sleutelen van dit priesterschap zijn verleend - zijn in en na de opstanding der doden zonder uitwerking, deugdelijkheid of kracht; want alle overeenkomsten, die niet met dit doel zijn gesloten, eindigen wanneer de mensen dood zijn. (L. & V. 132:7)

„De geest, macht en roeping van Elia wil zeggen de macht te hebben de sleutel te bezitten van openbaringen, verordeningen, orakelen, machten en begiftigingen van de volheid van het Melchizedekse Priesterschap en van het Koninkrijk Gods op aarde en om alle verordeningen te ontvangen en te bedienen, die tot het Koninkrijk Gods behoren. Zelfs ook het wenden van de harten der vaders tot de kinderen en van de harten der kinderen tot de vaders, die in de hemel zijn. (Leringen van J. S. blz. 357) C.S.

Het volgend artikel, dat geschreven werd door Donovan Donnly en gepubliceerd in „Cumorah's Southern Messenger”, een uitgave van de Kerk in Zuid-Afrika, geeft zo prachtig de doeleinden van de O.O.V. weer, dat wij menen er

goed aan te doen, het in ons blad over te nemen.

Wij hopen, dat elke zending dezelfde hoge doeleinden zal nastreven en dezelfde vooruitziende blik zal hebben als deze O.O.V.-leiders in Zuid-Afrika.

De betekenis van de O.O.V. voor onze jeugd

„Ik denk, dat we allemaal wel eens met elkander gesproken hebben over het verschil tussen het leven in een van de centrale ringen van de Kerk en het leven in een zendings-

gebied. Wij zijn het er waarschijnlijk wel over eens, dat het veel moeilijker is, als een goed Heilige der Laatste Dagen te leven in een omgeving, waar slechts een kleine

Mormoonse gemeenschap is dan daar, waar de Kerk een groot aantal leden heeft.

Maar toch verschaft het leven in een zendingsgebied aan hen, die er naar willen streven, die moeilijkheden het hoofd te bieden, vele zegeningen. In de eerste plaats wordt een sterk getuigenis opgebouwd omdat we telkens weer genoodzaakt zijn ons geloof te verdedigen en bij talloze gelegenheden de grondbeginselen van het evangelie uit moeten leggen en bovendien hebben we gelegenheid, het evangelie aan anderen te brengen. Ten tweede kunnen we de evangeliebeginselen beter naar waarde schatten, omdat we om ons heen zoveel vergelijkingsmateriaal hebben, en als zodanig hebben we het grote verschil gevoeld, dat het lidmaatschap van de Kerk in ons leven heeft gebracht”.

Wanneer hij spreekt over de rol van de O.O.V. in het leven van de kerkleden in het zendingsgebied, gaat hij voort: „... Het is de bedoeling, dat de Onderlinge Ontwikkelings Vereniging elk huis in het zendingsgebied bereikt. Mensen, die ver weg wonen, kunnen een huis O.O.V. houden. Wanneer twee of meer gezinnen dicht bij elkaar wonen, kunnen zij een buurt O.O.V. hebben. Er zijn O.O.V.'s in kleine en in grote gemeenten. De O.O.V. is niet alleen een vergadering op dinsdag, woensdag, donderdag of welke dag ook, het is een programma voor de hele week, dat ook sport, toneel, dans en muziek omvat. Zij die een huis- of buurt O.O.V. houden, kunnen deze activiteiten met gro-

tere gemeenten of districtsgewijze beoefenen.

„Ouders worden aangespoord om de O.O.V. te helpen, door zelf actief mee te doen. Voor die ouders, die regelmatig de O.O.V. avonden kunnen bijwonen, is er de studiekلاس. De jonggehuwde klas, welke op een andere avond gehouden wordt, is er om ouders van jonge kinderen in de gelegenheid te stellen, vergaderingen bij te wonen. De reden, waarom wij u vragen om te komen is in de eerste plaats, omdat wij het prettig zouden vinden als u kwam, want wij weten, dat u het een mooi programma zult vinden en in de tweede plaats omdat ook u de plicht hebt de O.O.V. in uw buurt of gemeente sterk te maken, omdat deze hetzij nu direct (als u kinderen op O.O.V. leeftijd hebt) of later ook voor het welzijn van uw kinderen is.

In de grotere en in vele kleinere gemeenten gaan de kinderen in het weekend naar een of andere O.O.V. activiteit, zoals sport, toneelrepetitie enz. Tien jaar geleden was dit in deze zending eer uitzondering dan regel. Wat kunnen wij voor de volgende tien jaar verwachten? Dat hangt voor een groot deel af van de steun, welke de leden van de Kerk aan de O.O.V. geven, maar ik vertrouw, dat de tijd niet ver meer af is, dat het O.O.V. programma zo goed en zo volledig georganiseerd zal zijn, dat, inplaats van dat wij de jeugd van onze kerk verliezen, de jeugd van Zuid-Afrika het evangelie zal aannemen, omdat ze aanvankelijk door de O.O.V. aangetrokken werden”.

V R A G E N B U S

Een lezeres van „de Ster” zond het volgende in:

„Wij in Nederland zijn er altijd trots op geweest, dat hier als een van de eerste landen de doodstraf is afgeschaft. In een van onze Z.H. V. lesboeken las ik dat de Kerk niet tegen de doodstraf is; daar ben ik eerlijk gezegd van geschrokken. De doodstraf is zo onherroepelijk en soms worden wel eens mensen onschuldig veroordeeld. Zie bijgaand krantenartikeltje. Dit maakt dus de rechterlijke macht tot vergieter van onschuldig bloed, nog afgezien van de ellende die ze de ter dood gebrachte en zijn familie veroorzaakt hebben. Graag zou ik een verklaring hierover hebben.

Het krantenartikeltje luidt als volgt:

„Münster (RTR). - Een rechtbank in Münster heeft een in 1948 door een Amerikaanse krijgsraad uitgesproken vonnis nietig verklaard. Op grond van het vonnis is in oktober 1948 de 46-jarige Duitser Josef Schmitz terechtgesteld, omdat hij in de oorlog zeven Amerikaanse vliegers zou hebben doodgeschoten. Deze misdaad is - zo blijkt nu - waarschijnlijk door iemand anders gepleegd.”

Wat nu de vraag: „Is de Kerk van

Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen vóór of tegen de doodstraf?” betreft, het volgende: Er zijn schriftuurlijke bewijzen te over, dat God, die Heer is over leven en dood, de doodstraf oplegt aan personen, ja zelfs aan gehele steden. Hieruit blijkt dus dat er gevallen zijn dat God het nodig oordeelt mensen aldus uit de samenleving te verwijderen. Dit zo zijnde, komen wij onweerlegbaar tot de conclusie dat Zijn dienstknechten er niet tegen kunnen zijn. Veronderstel dat deze de bevoegdheid hadden wereldlijke rechtspraak uit te oefenen en zich in de uitoefening van hun ambt van rechter geheel door de Heilige Geest lieten leiden en hun vonnis zou wezen: de doodstraf, dan kunnen wij er zeker van zijn dat dit vonnis in overeenstemming is met God's wil. En daar gaat het om. Veel en veel moeilijker wordt het, wanneer een rechter van de wereld, die uitsluitend over eigen inzicht en de verklaringen van getuigen beschikt, aldus vonnis moet wijzen. Dan zijn vergissingen niet uitgesloten en wordt de doodstraf inderdaad een aanvechtbare gelegenheid.

Uit een O.O.V. klas van M-Man-
nen en Arenleesters bereikte mij
het volgende schrijven:

„Wij praatten over de Urim en

Thummim en bij het opzoeken van enkele teksten is het ons opgevallen, dat in Numeri 27 : 21 en in 1 Samuel 28 : 6 alleen over de Urim wordt gesproken. Wij dachten dat de Urim en Thummim altijd tezamen werden gebruikt, maar na het lezen van deze teksten hebben wij verondersteld dat ze misschien allebei een andere functie hebben, maar dus wel over het algemeen tezamen gebruikt worden. Kunt U ons daar misschien nader over inlichten? Wij zouden het allemaal ten zeerste op prijs stellen”.

De aangehaalde teksten: „En hij (Jozua) zal voor het aangezicht van Eleazar den priester staan, die voor hem raad vragen zal, naar de wijze van urim, voor het aangezicht des Heeren” (Num. 27 : 21) en: „En Saul vraagde den Heere, maar de Heere antwoordde hem niet, noch door dromen, noch door de urim noch door de profeten”.

Zoals wij weten zijn er vijf manieren waarop openbaring kan worden ontvangen: 1. door visioenen, 2. door directe woorden van God of van Engelen, 3. door inspiratie, d.i. de werking van de Geest op de geest van de Profet, 4. door bevestiging door de Geest van de juistheid van een initiatief of weerhouding door die Geest van het nemen daarvan, 5. door de Urim en Thummim. Laatstgenoemde is dus een van de manieren waarop openbaring, welke dan ook, kan worden ontvangen. Voorbeelden van deze wijze zijn afd. 14-19 in Leer & Verbonden.

In alle passages waar in de Stan-daardwerken (dus niet alleen in de

Bijbel) over de Urim en Thummim, wordt gesproken, worden beide genoemd, behalve in de aangehaalde teksten. Hieruit moeten wij echter niet concluderen dat de Urim een bepaalde functie zou hebben en de Thummim een andere. Want wat is de Urim en Thummim? Twee in zilveren bogen gevatte stenen, aan een borstplaat bevestigd (Zie Joseph Smith 2 : 35).

Zij zijn een van de weinige voorbeelden van een mechanisch middel waarvan God zich bedient om bepaalde dingen kenbaar te maken. De Liahona is een ander voorbeeld daarvan (1 Nephi 16 : 9-10; Alma 37 : 38) De Urim en de Thummim behoren bij elkander als de glazen van een bril die ook samen gebruikt moeten worden om hun functie van „beter doen zien” te kunnen uitoefenen. Dat in de boven aangehaalde teksten alleen de urim wordt genoemd, moet m.i. dan ook worden beschouwd als niet meer dan een korte aanduiding van de wijze waarop de priester Eleazer openbaring moest ontvangen en koning Saul tevergeefs trachtte die te krijgen.

De betekenis van Urim en Thummim is Licht en Volmaking. Zonder licht geen volmaking, zonder volmaking geen meerder licht.

De steller van de vraag over Elia, die in het Meinummer van de Ster werd beantwoord, kwam een dezer dagen met deze spitse vraag voor de dag: „Hoe kunnen de hieronder vermelde schriftuurplaatsen met een en ander (d.i. met het in de vragenbus van Mei j.l. behandelde) in overeenstemming worden gebracht?”

I. Matth. 11 : 13-15: „Want al de profeten en de wet hebben tot Johannes toe geprofeteerd. En zo gij het wilt aannemen, hij (Johannes de Doper) is *Elia* die komen zou. Wie oren heeft om te horen, die hore. (Zie ook Maleachi 4 : 5-6).

II. I Cor. 15 : 29: „Anders wat zullen zij doen die voor de doden gedoopt worden, indien de doden in het geheel niet opgewekt worden? Waarom worden zij voor de doden ook gedoopt?”

I. Het doet mij werkelijk genoegen dat mij hier een ongezochte gelegenheid aan de hand wordt gedaan om iets over de door de vragensteller aangehaalde tekst uit Mattheus te zeggen. Ook daarom omdat door de aanhangers van de reïncarnatieleer deze tekst vaak wordt gebruikt om de juistheid van hun opvatting te staven. Nu eerst iets over de naam. De hier bedoelde *Elia* is *niet* de *Elia* wiens zending het was de harten van de vaders tot de kinderen te wenden en de kinderen tot de harten van de vaders. Hier wordt *Elias* bedoeld. Die namen worden soms door elkander gebruikt. Wat nu was de zending van *Elias*? Ter bekorting van dit artikel verwijs ik naar de Leringen van Joseph Smith blz. 355-58 en meer in 't bijzonder naar L. & V. 27 : 5-7. De lezing daarvan zal

Matth. 11:13-15 ongetwijfeld volkomen duidelijk maken.

Wat nu de tekst uit I Cor. 15 betreft: De gemeente van Corinthe was blijkbaar besmet met de Sadduceese opvatting dat er geen opstanding is. Paulus voelde zich gedrongen daar een lange brief aan te wijden. Het verband tussen I Cor. 15 : 29 en Maleachi 4 : 5 en 6 is niet moeilijk te leggen, want wat bedoelde Paulus? Dit: Veronderstel dat de doden niet opstaan, waarom wordt dan voor hen gedoopt? Dat heeft dan niet de minste zin en al het andere tempelwerk voor de doden, waar Maleachi van spreekt evenmin! Wij zouden dan voor eeuwig geesten blijven en tenslotte onder de volgelingen van Lucifer terecht komen met alle gevolgen van dien. Maar God zij dank; Zijn Zoon Jezus Christus zij dank voor het Grote Offer door Hem gebracht, waardoor de opstanding een glorierijke werkelijkheid is geworden. En het is door en na de opstanding dat de zending van *Elia* haar volle ontplooiing krijgt: de vernieuwing van de familiebanden, als gevolg van het keren van de harten der kinderen tot de vaders en van de harten der vaders tot de kinderen.

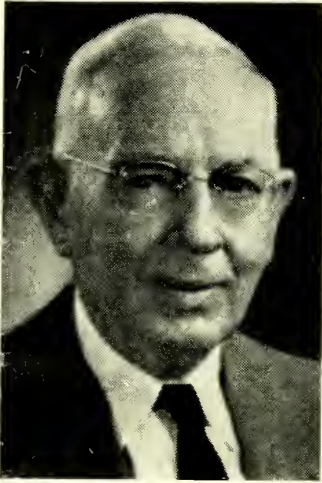
Vandaar de grote belangrijkheid van genealogisch werk! A.D.J.

Uit leekedichtjes van de Genestet.

*„Een reedlijk Christen zijn, als 't heet, in onze dagen,
't Is niet gemakkelijk, 't is een taak, een strijd, een vak,
Zelf moet ge denken, zelf. . . .”*

Al wel, doch laat mij vragen:

Woudt ge ook een Christen zijn misschien voor uw gemak?

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalfen

★

Het bezoek van de Heiland aan de geesten in de gevangenis

VRAAG: In onze klas werd de vraag gesteld of de Heiland wel dan niet persoonlijk naar de geesten in de gevangenis ging om hun het evangelie te verkondigen. De volgende schriftuurplaatsen schijnen met elkander in strijd te zijn:

„En eveneens zij, die de geesten van mensen zijn, die in de gevangenis werden gehouden en die de Zoon heeft bezocht en aan wie Hij het evangelie predikte, opdat zij mochten worden geoordeeld naar de mens in het vlees” (L. & V. 76:73). En het volgende door President Joseph F. Smith in „Gospel Doctrine, blz. 598”.

„Maar tot de goddelozen ging Hij niet en onder de godloochenaars en onbekeerden die zich in het sterfelijk leven hadden bezoedeld,

werd zijn stem niet gehoord; evenmin aanschouwden de weerbarstigen die de getuigenissen en waar-schuwingen van de oude profeten hadden verworpen, zijn aangezicht”.

ANTWOORD: Een misverstand kan gemakkelijk ontstaan, wanneer men een gedeelte van een zin aanhaalt of een tekst die uit zijn verband wordt gelicht. Er is geen tegenstrijdigheid tussen de verklaring in 1 Petrus 3 : 18-20, Leer & Verbonden 76 : 73-75 en het visioen dat President Smith ontving. Jammer genoeg schijnt de klas slechts de helft van de zin behandeld te hebben. Men moet begrijpen dat alle geesten, zowel goede als boze, in de gevangenis waren, want vóór de opstanding van Je-

zus Christus was niemand bevrijd. Een nauwkeuriger lezing van wat President Smith zag, zal aantonen dat in hetgeen hij schreef niets is dat Christus het voorrecht ontzegt om tot allen te spreken die zich wilden bekeren; maar onder de „godelozen”, de „godlooche-naars” en de „onbekeerden” die zich in het sterfelijk leven hadden bezoedeld” en de waarschuwingen van de oude profeten hadden verworpen” werd zijn stem niet gehoord. Er is niets in de verklaring van Petrus of in de Leer & Verbonden afd. 76 dat er op wijst dat Hij ook onder de godelozen en opstandige godlooche-naars zijn stem deed horen. De volledige tekst van Petrus’ verklaring en die in het „Visioen” (afd. 76) is dat Hij eerst tot de rechtvaardigen zijn boodschap bracht en ook tot hen, die „eertzame mensen waren die door de geslepenheid der mensen werden verblind”. Van hen werd verklaard, gelijk Petrus zegt: „opdat zij wel zouden geoordeeld worden naar den mensch in het vleesch, maar leven zouden naar God in den Geest”. (1 Petr. 4 : 6).

De Boodschap van de Heiland

Het feit blijft, zoals wij bij een nauwkeuriger beschouwing van de teksten zullen ontdekken, dat de boodschap van de Heiland in de eerste plaats was gericht tot hen die een celestiale opstanding waardig waren en in de tweede plaats tot die eertzame mensen die ongehoorzaam waren omdat zij door de geslepenheid van mensen waren

verblind, doch die door hun bekering of het ontvangen van het getuigenis van Jezus, aanspraak verwierven op intrede in het terrestriale koninkrijk.

In Leer & Verbonden, afd. 88 : 99, zien wij dat degenen die het terrestriale koninkrijk zullen beërven, het voorrecht zullen hebben voort te komen wanneer de „tweede bazuin” zal schallen bij Christus’ komst. Deze zijn het die „hun deel hebben ontvangen in die gevangenis, welke voor hen is bereid, opdat zij het evangelie mochten ontvangen en worden geoordeeld naar de mens in het vlees”.

De overigen der doden die de stem van de Heiland blijkbaar niet hoorden en onder wie Hij niet verscheen, maar die bezoek ontvingen van zijn dienstknechten de profeten die tot hen werden gezonden zijn die welke de opstanding eerst aan het einde zullen beleven, want zij zijn, de geesten van mensen, die moeten worden geoordeeld en onder veroordeling worden bevonden”. (L. & V. 88 : 100).

De gang van zaken waar President Smith over spreekt is een zeer natuurlijke. Toen de Heiland op aarde was, zeide Hij dat Hij alleen tot de verloren schapen van het huis Israëls was gezonden. Hij verkondigde zijn boodschap niet aan de niet-Joden, doch na zijn opstanding zond Hij zijn discipelen de gehele wereld in, naar ieder mens.

Verkeerde en

Persoonlijke Interpretaties

Het is een gewoon verschijnsel onder de mensen dingen in teksten te

lezen die er niet in staan en als wij niet terdege oppassen kunnen wij verkeerde en persoonlijke uitlegingen geven aan gezegden van de profeten die door hen niet zo bedoeld zijn. Toen de Here door openbaring zeide: „Want . . . de stem des Heren is tot alle mensen gericht en er is niemand, die zal ontkomen” (L. & V. 1 : 2) moeten dat niet zo verstaan dat Hij

bedoelde dat alle mensen overal zijn stem zouden horen, doch dat zijn woord door zijn dienstknechten zou worden verkondigd. (Ibid. 1 : 4). In de openbaringen spreekt de Here veelvuldig van „de dag der bezoeking”. Wij begrijpen dat dit geen persoonlijk bezoek betekent maar dat dit een uitstorting is van zijn oordelen over de goddelozen.

BROEDER ADRIANUS VAN TUSSENBROEK

OVERLEDEN

Een dezer dagen ontving de redactie van de Ster onderstaand schrijven uit Salt Lake City, waarvoor wij gaarne een plaatsje in de Ster inruimen, aangezien velen van de oude leden der Kerk Broeder van Tussenbroek goed gekend hebben. De brief luidt - vertaald - als volgt:

„Waarde Broeders”:

Wij dachten dat het voor U wel van belang zou zijn te weten dat mijn vader, Adrianus van Tussenbroek, de 4de mei 1964 overleed. Vader was vele jaren lang op de Ster geabonneerd, totdat wij de vorige maand zijn abonnement moesten opzeggen, omdat hij te zwak werd. Hij las de Ster altijd graag.

Vader werd de 13de december 1868 te Heerwaarden, Gelderland, geboren. Hij en zijn vrouw werden de 3de februari 1903 te Rotterdam (waar zij woonden) in de Maas gedoopt. Hun huwelijk werd gezegend met de geboorte van vijf zoons en zes dochters. Vader emigreerde in september 1914 naar Salt Lake City. De oudste zoon was daar in 1913 al heengegaan. De oudste dochter volgde in no-

vember 1914. Moeder en de andere negen kinderen emigreerden in maart 1915. Moeder stierf de 14de november 1942.

Vader volbracht twee zendingen in Holland, in 1920 - 1922 en 1946 - 1947. In beide zendingen maakte hij bekeerlingen. Hij besteedde toen veel zorg aan gezinnen die van de Kerk waren afgedwaald en bracht ze weer terug. Er zullen nog wel leden in Holland zijn die zich hem herinneren.

Vader was 95 jaar en vier maanden oud, toen hij stierf. Hij werd overleefd door 11 kinderen, 41 kleinkinderen en 105 achterkleinkinderen. Zij maken het allen goed. Ten tijde van zijn dood was hij een actief lid van het Hoge priestersquorum in zijn wijk.

Ongeveer een jaar nadat vader en moeder in Salt Lake City waren aangekomen, werden zij in de Tempel te Salt Lake City aan el-kander verzegeld. Daarna hebben zij voortdurend veel tempelwerk gedaan.

Indien U het de moeite waard vindt dit in de Ster de plaatsen, hopen wij dat U zo goed wilt zijn ons een exemplaar voor ons archief te zenden. Wij zullen daar gaarne voor betalen.

w.g. Marie T. en John Vreeken
180 No. Main St.
Salt Lake City, Utah.

Naschrift van de redactie:

Ten bewijze dat wij het de moeite waard vinden geven wij de inhoud van de brief onverkort weer met de welgemeende wens en bede dat Broeder en Zuster Vreeken en alle andere nabestaanden van deze hoogbejaarde, moedige en zeer actieve dienstknecht van God steun en troost mogen putten uit de wetenschap dat Adrianus van Tussenbroek dat deel van het hiernamaals is binnengegaan dat Paradijs genoemd wordt en dat hij daar, in afwachting van een heerlijke opstanding, zijn zegenrijk werk met hernieuwde energie zal voortzetten.

Er zijn vele verkeerde wegen om iets goeds te doen, maar er was nimmer een goede weg om iets verkeerd te doen.

Een fout ontkennen verdubbelt hem.

Impr. Era

Het beste middel tegen toorn is uitstel

Seneca.

Van de tafel van de Ringpresident

„EN DE BOER, HIJ PLOEGDE VOORT . . .”

Deze woorden uit een bekend gedicht van Weremeüs Buning beschrijven de wisselvalligheden in het leven van de boer, die onder alle omstandigheden, tegenslagen of voorspoed steeds één ding voor ogen blijft houden en dat ene ding ook steeds voorop weet te blijven stellen: Zijn roeping als boer.

Het is zijn roeping er voor te zorgen dat het land bewerkt wordt, dat het voorbereid wordt om het zaad te ontvangen, daarna om te zaaien, daarna om het opgroeiend gewas met zorg te onderhouden, opdat het voorspoedig tot volledige wasdom kan komen en tenslotte om te oogsten.

En dit in een kringloop die nergens een onderbreking kent, die onder welke omstandigheden ook, immer door gevolgd moet worden.

De krachten van elementen en natuur of die van schennende mensenhand mogen hem zijn oogst bewisten maar, „. . . de boer . . . hij ploegde voort”.

Kunnen wij het gehele leven niet vergelijken met de akker van de boer? Wij allen zijn de geroepen boeren die de akker van het leven bewerken, waarvan éénmaal de oogst wordt binnengehaald van het Eeuwige Leven van ons zelf EN onze naaste!

roeping in de aanvaarding van de vier grondbeginselen van het Evangelie: Door ons geloof, onze bekering en onze doop door water en geest. Met deze werktuigen gewapend bewerken wij de akker van onze levenstaak en bereiden we deze voor op de ontvangst van het zaad door ons voorbeeld in daad, woord en denken als een discipel van de Meester tegenover onze naasten.

Daarna zaaien wij het zaad uit - en doen wij ons zendingswerk door onze naasten te vertellen van God's eeuwig en heerlijk Levensplan.

Dan koesteren wij het opkomend plantje van geloof en begrip door het betonen van onze ware broederschap en onze waarachtige liefde en geduld.

En tenslotte oogsten wij de pure Vreugde des Levens - de terugkeer tot Onze Vader *met* onze naasten. En de stormen gaan over deze akker des Levens. De elementen van het Kwaad keren zich tegen de „boer” - doch moge het immer van de werkelijke Heilige der Laatste Dagen gezegd kunnen worden dat ook hij zijn roeping immer begrepen heeft en voor alles stelt . . .

. . . „En de boer, .. hij ploegde voort . . .”

Eerst bekwamen wij ons voor onze

J.P.J.

Als ik een jonge bruidegom was

DOOR JOHN EN MARY BRETNALL

Als ik een jonge echtgenoot was, zou ik het „nieuwe gezicht” hebben. Misschien zouden alleen mijn goede bekenden het zien, doch ik zou het zelf weten omdat het de trots zou weerspiegelen, dat een zo liefelijk wezen als mijn vrouw mij de knapste man van de wereld vond. Het zou de vastberadenheid weerspiegelen om haar geloof in mij te rechtvaardigen en te doen voortleven en tevens dankbaarheid tot de Gever van alle dingen, omdat datgene, wat misschien de grootste kans van het leven is - namelijk de kans om een gelukkig huwelijk te scheppen - in mijn handen was gelegd.

Als ik een jonge echtgenoot was, zou ik trachten mij zelf te kennen.

Ik zou mijn zwakheden kennen en proberen mij daarvan te bekeren.

Ik zou mijn goede zijden zoeken en daarop zelfrespect en vertrouwen bouwen.

Ik zou mijn godsdienst kennen en daadwerkelijk leven. Ik zou mijn priesterschap begrijpen en weten wat het betekent „het in rechtvaardigheid uit te oefenen”.

Ik zou de verordeningen van mijn priesterschap kennen en ik zou weten hoe ze te bedienen. Ik zou die, welke betrekking hebben op de rechten in het tehuis, van het begin

af toepassen en ze een natuurlijk en normaal onderdeel van mijn huwelijk maken, zoals met andere plichten het geval is. Ik zou mijn geestelijk leven, mijn verstandelijk en stoffelijk leven laten overheersen.

Als ik een jonge echtgenoot was, zou ik mijn gehele leven delen met mijn vrouw. Ik zou geen geheimen voor haar hebben - ook niet wat de financiën betreft. - Ik zou haar geen bepaalde som geven als huishoudgeld en haar betreffende andere uitgaven en plannen volkomen in het duister laten, omdat financiële kwesties niet gescheiden kunnen worden in huishoudelijke en „andere” uitgaven, doch een gezamenlijke zorgvuldige berekening eisen.

Ik zou met haar de problemen van belasting, rente en verzekering bespreken, niet alleen omdat een gezamenlijke kennis van dergelijke zaken er toe bijdraagt betere plannen voor beider leven te maken, maar omdat het haar tot steun zou zijn wanneer zij eens voor het feit geplaatst zou worden deze zaken alleen te moeten behandelen.

Ik zou niet verwachten, dat mijn vrouw van het begin af een ervaren inkoopster zou zijn. Ik zou ver rast en verheugd zijn als het wel zo was, doch veel meer zou ik verwachten dat zij was zoals ik; nu

eens verstandig en voorzichtig, dan weer onzeker en overdreven edelmoedig. En zelfs wanneer kleine financiële fouten soms heel ernstig zouden blijken, dan zou ik toch trachten geduldig te zijn en samen onze inkomsten vaststellen. Ik zou trachten het grote doel na te streven en ik zou niet gemakkelijk voor mezelf zijn, hoewel ik ook zou trachten niet te vergeten, dat wij beiden wel eens toegevend voor onszelf mogen zijn.

Ik zou trachten in de maatschappij werk te vinden, dat mij de gelegenheid zou geven mij zelf te ontwikkelen, niet alleen omdat het ons beiden gelukkiger zou maken om samen te groeien, maar ook omdat naar mate onze financiële behoeften groter zouden worden, ons inkomen eveneens zou groeien. Ik zou eerder een betrekking aanvaarden, die niet zo'n groot salaris bood, maar wel de gelegenheid mij zelf te ontwikkelen, dan een goedbetaalde baan zonder enig uitzicht op verdere vooruitgang.

Indien het noodzakelijk was, dat mijn vrouw in mijn plaats of met mij zou werken, zou ik trachten haar taak te verlichten door haar huiselijke plichten met haar te delen. En ik zou er voor zorgen dat de extra inkomsten voor een bepaald doel en ook daarvoor alleen, zouden worden gebruikt. Deze zouden kunnen dienen om een eigen tehuis te stichten of een schoolopleiding te bekostigen, doch ik zou niet uit het oog verliezen, dat hoe langer wij een dubbel salaris genoten, het des te moeilijker zou worden weer te gaan leven van een

enkel, en dat dientengevolge de verzoeking om het ouderschap uit te stellen groter zou worden. Ik zou er tevens aan denken, dat maar heel weinig mensen van mening zijn, dat hun inkomsten „voldoende” zijn. Iemand heeft opgemerkt, dat bijna iedereen - onverschillig hoe hij er financieel voor staat - het gevoel heeft wel te kunnen rondkomen als zijn inkomsten nog 20 % groter zouden zijn. Ik zou trachten van mijn inkomsten te leven, zelfs al scheen het niet voldoende te zijn en bovendien zou ik trachten nog iets te sparen.

Als ik een jonge echtgenoot was, zou ik een „manusje van alles” zijn en in één vak uitblinken. Ik zou trachten in dat vak nummer één te zijn - wat het ook is - doch ik zou veelzijdigheid zeer zeker op prijs stellen en er niet voor terugdeinzen andere talenten en eigenschappen, welke ik mocht bezitten, te ontwikkelen. Ik zou actief in de Kerk zijn - voor het heil mijner ziel. Ik zou ook handenarbeid verrichten - terwille van mijn gezondheid en zenuwgestel. Ik zou de scheppende talenten in mij ontwikkelen om mij zelf voldoening te schenken en ik zou de kunst verstaan in mijn huis eenvoudige reparaties te doen, om mijn inkomsten te sparen.

Als ik een jonge echtgenoot was, zou ik, voorzover mijn tijd en bekwaamheden dit toelieten, er voor zorgen dat mijn huis een zo prettig mogelijk verblijf was, dat onze persoonlijke smaak, belangstelling en activiteiten zou weerspiegelen.

wordt vervolgd

O.O.V. PINKSTERCONFERENTIE

16, 17 en 18 mei 1964

Aangelokt door het mooie weer toog zaterdag 16 mei alles wat jong en vrolijk is uit Nederland en Vlaams België naar Rotterdam om daar een gezellige tijd met elkaar door te brengen. Het begon zaterdagavond met een dansavond in het Groothandelsgebouw. De zaal was prima, zo ook de band, The Rhythm Five, die voor de muziek zorgde. Tussen de dansen door werd een Floorshow ten tonele gevoerd, die bij iedereen enorm in de smaak viel, met de Mormoonse Vier, twee concurrerende kwartetten uit Gouda en Arnhem, verder The Mormon Brothers en Mor en Moon uit Den Haag, die rustig op de ware Jakob blijven wachten. Het enthousiasme van de aanwezigen bereikte een hoogtepunt tijdens het optreden van The Sunny Siders uit Groningen, toen allen op de maat van de muziek meeklapten.

Geestelijk werden de jongeren door elkaar opgebouwd op zondag, toen 's morgens de gaande en 's middags de komende O.O.V.-leuze door de sprekers werden belicht. Tot ons spraken achtereenvolgens Elizabeth La Belle, Arnhem - Marijke Moria, Amsterdam - Arie Noot, Doorn - Joop Thijssen, Den Haag - President Jongkees - Gea Zwiers, Zwolle - Lydia Rosbergen, Rotterdam - Piet van Hensen van Uningen, Gouda - Ton van Ouwkerk, Amsterdam - President

Van Slooten.

Pres. Jongkees vergeleek in zijn toespraak, naar hij zelf zei een ietwat profane vergelijking, Karel Doorman met Jezus Christus. Beiden streden tegen het kwaad. Hij legde de nadruk op het feit dat Karel Doorman niet had bevolen: „Val maar aan, ik volg wel”, maar „Ik val aan, volg mij”. Laten wij onszelf overwinnen en tegen Jezus Christus zeggen: „Wij volgen U”. Pres. Van Slooten riep de jonge mensen op om anders dan anderen te durven zijn. Wees geen kameleon, die zich aan de situatie van het ogenblik aanpast. Medewerking in deze vergaderingen werd verleend door Parley L. Belnap, orgelspel, een koor uit Arnhem, een kwartet uit Groningen en een kwartet uit Hilversum, zang.

Het muziekprogramma zondagavond was een groot succes. In het programma „De morgen daagt, de nacht vliegt heen” werd de herstelling van het Aäronische Priesterschap op 15 mei 1829 herdacht. Onder regie van Pres. Schulders brachten W. Panman, de Mormoonse Vier en de gemeenschappelijke wijkkoren uit de Hollandse Ring o.l.v. zuster J. M. Nijssen dit stuk op zeer fraaie wijze naar voren. In zijn inleiding drong Pres. Verbeek er bij de ouders, de andere gezinsleden en de meisjes op aan de jonge Aäronische Priesterschapdragers te steunen in hun roeping.

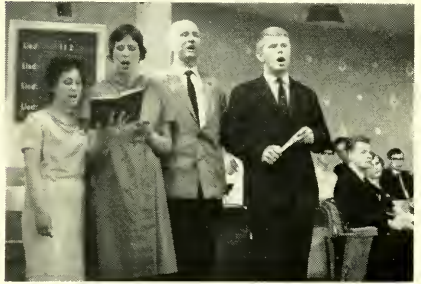
„Gooi het hoefijzer om de paal”.

„Trefbal”.

Hoe vol het was.

Het Gronings kwartet.

Getuigenis vergadering in het Kralingse Bos 6 tot 8 uur v.m. op 18 mei 1964.

Een groepje OOV'ers zingend in het Kralingse Bos.

Kerkbouwer Ton van Ouwkerk uit Amsterdam aan het woord.

Zingend v.l.n.r.: President Verbeek, President Jongkees, Zuster Jongkees, Broeder de Bruin, President Don van Slooten, Zuster van Slooten.

Met handen en mond vol, „muurtje bouwen”.

Maandag kwam men gewoontegetrouw weer vroeg uit de veren voor de Getuigenisvergadering in het Kralingse Bos. Het is altijd inspirerend de sterke getuigenissen van zoveel jonge en zich-jong-voelende mensen aan te horen. De Mormoonse Vier brachten hier weer sfeer. Verder zong familie Wagelaar uit Meppel een lied en zeer mooi zongen ook Sonja en Tinie Slager uit Velsen, zichzelf begeleidend. Het werk gaat voort en steeds meer krachten worden aan de O.O.V. gewijd. Willem H. Triemstra uit Groningen had perfect draaiende wedstrijden georganiseerd, waaraan iedereen na de Getuigenisvergadering deel kon nemen. Zelfs Pres. Jongkees en Pres. en Zuster Van Slooten gaven blijk van hun talenten op dit gebied.

Dat Heiligen der Laatste Dagen altijd opgewekte mensen zijn bewees het feit dat zich spontaan een groep jongelui vormde, die, bege-

Broeder C. de Bruin, Superintendent JMOOV aan het woord. (17 mei 1964)

leid door gitaar en ukulele, geestelijke en andere mooie liederen zongen. Deze groep groeide steeds aan en dat onderstreepte de geest van vriendschap waardoor deze conferentie werd gekenmerkt. Omstreeks twee uur ging iedereen moe, maar opgebouwd en versterkt weer huiswaarts. Zij hadden er geen spijt van deze conferentie in haar geheel te hebben bijgewoond, want zij was weer „in” geweest. J.S.

„Paaltje tikken” met blinddoek om, wat lang zo gemakkelijk niet was!

ZONNEHOEK

De boodschap van Gabriël

door Emma Marr Petersen

In de dagen van de oude Koning Herodes, leefde er een mooie jonge vrouw, Maria genaamd. Zij woonde in het kleine plaatsje Nazareth niet ver van de stad Jeruzalem.

Maria had een nicht, die Elisabeth heette en die dichtbij in de heuvelen woonde. Elisabeth was veel ouder dan Maria en hoewel zij al heel lang getrouwd was, was zij nog nooit gezegend geweest met kinderen. Haar man was een priester in de tempel. Elisabeth en Zacharias hadden vele malen gebeden, dat de Heer hun een kind zou zenden.

Op zekere dag kwam een engel van de Heer tot Zacharias in de tempel en vertelde hem, dat de Heer eindelijk hun gebeden zou verhooren. Hij zeide: „Vrees niet, Zacharias, want uw gebed is verhoord en uw vrouw Elisabeth zal u een zoon baren, en gij zult zijn naam heten Johannes”.

De engel vertelde Zacharias, dat, wanneer Johannes een man geworden zou zijn, hij een profeet van de Heer zou zijn en gezonden was om de weg voor te bereiden voor de Heiland, die spoedig in de wereld zou komen.

Zacharias kon nauwelijks de boodschap van de engel geloven en vroeg: „Waarbij zal ik dat weten, want ik ben oud en mijn vrouw is verre op haar dagen gekomen”. De engel zeide: Ik ben Gabriël, die voor God sta en ben uitgezonden om tot u te spreken en u deze blijde dingen te verkondigen”.

Hij vertelde Zacharias, dat, omdat hij de boodschap niet had geloofd, hij stom zou zijn en niet zou kunnen spreken tot de dag waarop de belofte zou worden vervuld.

Nadat de engel verdwenen was, ging Zacharias de mensen begroeten, die in de tempel gekomen waren, maar hij kon niet tot hen spreken. Hij maakte maar gebaren tegen hen, om te laten zien, dat hij niet kon praten.

Nadat er zes maanden waren ver-

streken kwam de engel Gabriël wederom naar de aarde, dit keer om een boodschap te brengen aan Maria, de jonge nicht van Elisabeth. Hij zeide tot haar: „Weest gegroet, gij begenadigde; de Here is met u, gij zijt gezegend onder de vrouwen”.

Eerst begreep Maria de betekenis niet. Toen vertelde Hij haar, dat de tijd was gekomen, dat Jehova, de Zoon van God, naar de aarde zou komen en dat zij was uitverkoren om zijn moeder te zijn.

„Gij zult zijn naam heten Jezus”, zeide de engel. „Hij zal groot zijn en de zoon van de Allerhoogste genaamd worden”.

Toen vertelde de engel Maria, dat Elisabeth ook een zoon zou krijgen. Maria besloot Elisabeth op te zoeken en dus ging zij naar de heuvelen, waar Zacharias en Elisabeth woonden. Toen Elisabeth haar zag zeide zij ook tot Maria: „Gezegend zijt gij onder de vrouwen, en vanwaar komt mij dit, dat de moeder mijns Heren tot mij komt?”

Toen Elisabeth's zoon geboren was

kwamen de bureu naar de nieuwe baby kijken. Onder de Joden was het de gewoonte om hun kinderen een naam te geven, als zij acht dagen oud waren. Op de achtste dag zeiden de mensen, die gekomen waren om de plechtigheid bij te wonen, dat de baby naar zijn vader Zacharias genoemd moest worden, maar Elisabeth zeide: „Niet alzo, maar hij zal Johannes heten”. Toen vroegen zij Zacharias welke naam hij wou kiezen. Hij was nog steeds niet in staat om te spreken en dus schreef hij op: „Johannes is zijn naam”, hetgeen de mensen verbaasd deed staan, want deze naam was nog nooit in de familie voorgekomen.

Zodra Zacharias opgeschreven had, dat het kind Johannes genaamd moest worden, werd zijn tong weer losgemaakt en loofde hij de Heer voor Zijn zegeningen.

Zacharias profeteerde en zeide: „En gij kindeken, zult een profeet des Allerhoogsten genaamd worden; want gij zult voor het aangezicht des Heren heengaan om Zijn wegen te bereiden”.

Leer te gehoorzamen alvorens te bevelen

Solon

Wanneer gij struikelblokken ontmoet, stap er op en ga verder.

Gewoonte is als een kabel; wij weven iedere dag een draad en zij wordt zo sterk dat zij niet meer te breken is.

Improvement Era

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandse ring

GEDOOPT

ALKMAAR

Santing, Adolf Allouis Welp; 22 mei 1964
Gihaux, Pauline Florence Gerarda; 22 mei 1964

APELDOORN

ten Hove, Benjamin; 17 april 1964

DEN HAAG

Tolsma-Bouman, Eleonora; 28 mei 1964
Tolsma, Cornelis Johan; 28 mei 1964
Beute, Gerard Johan Antonie; 28 mei 1964
Beute-Denyer, Barbara Daisy; 28 mei 1964
Beute, Gerard Johan Antonie Jr.; 28 mei 1964
Beute, Marijke Ann; 28 mei 1964
Beute, Michael Andrew Peter; 28 mei 1964
Beute, Andrew John Henry; 28 mei 1964
Loeber-Partzidge, Janet Felicity; 28 mei 1964

DEN HELDER

Wanrooy, Albertha Dirkje; 8 mei 1964
Wanrooy, Johan Derk Jan; 8 mei 1964
Wanrooy, Hendrikus Gerhardus; 8 mei 1964

GOUDA

Hofman, Marinus; 27 mei 1964
Hofman-Pedersen, Sonja; 27 mei 1964

GRONINGEN

Spangenberg, Elmonde Aurora; 22 mei 1964
Spangenberg, Erna Aurora; 22 mei 1964
Feenstra, Willem Frederik; 22 mei 1964

HAARLEM

Termaat, Antonia; 8 mei 1964

HILVERSUM

van Oort-Eikhout, Theodora; 20 mei 1964
van Oort, Betty; 20 mei 1964
de Vroom, Peter; 20 mei 1964

ROTTERDAM

Boom, Neeltje Andrina; 6 mei 1964
van Lent, Jan Cornelis; 15 mei 1964
Friederichs, Petrus Albertus; 15 mei 1964
van Beers, Willem Peter; 20 mei 1964
van Beers, Frederik Willem; 20 mei 1964

VERHOOGING EN ORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

DEVENTER

Schuit, Johan; 19 april 1964 tot priester

EINDHOVEN

de Willigen, Hans Christiaan; 26 april 1964 tot diaken

HEERLEN

Hool, René Henri; 26 april 1964 tot leraar

van der Werf, Norbertus Carolus Petrus; 26 april 1964 tot leraar

Haan, Albert; 3 mei 1964 tot diaken

LEEWARDEN

Dorenbosch, Hendrik; 10 mei 1964 tot leraar

ZEIST

Noot, Arie Jr.; 3 mei 1964 tot priester

INGEZEGEND

APELDOORN

ten Hove, Yvonne; 3 mei 1964

EINDHOVEN

van Es, Barbara; 5 april 1964

HEERLEN

Hool, Jan Willem; 3 mei 1964

NIJMEGEN

de Goeij, Wilhelmus Martinus Johannes; 10 mei 1964

OVERGEPLAATST

Doxey, Robert; van Ede naar Apeldoorn

Palache, Alma; van Eindhoven naar Almelo

Dunn, Jon; van Amsterdam naar Belgische Zone

Van Hulst, Gerardus; van Antwerpen naar Gent

Mc Donald, Wayne; van Antwerpen naar Gouda

Overduyn, Richard; van Gent naar Leeuwarden

Jorgensen, Lee; van Maastricht naar Ede

Lasson, Richard; van Brussel naar Amsterdam

Rollins, David; van Brussel naar Maastricht

Oudekirk, Terry; van Den Haag naar Maastricht

Adams, Golden; van Gouda naar Hengelo

Goebel, George; van Hengelo naar Eindhoven

Sharbaugh, Raymond; van Hoofdkantoor naar Den Haag

Harker, Lynn; van Rotterdam Zuid naar Amsterdam Oost

Barker, Paul; van Eindhoven naar Rotterdam Zuid

Leydsman, Raymond; van Hilversum naar Den Haag

Stevenson, David Mac; van Bussum naar Hilversum

Van Quill, Larry; van Den Haag naar Maastricht

Aardema, Ralph C.; van Amsterdam West naar Haarlem

Alkema, Kenneth; van Haarlem naar Rotterdam Zuid

Hardy, Richard; van Den Haag naar Eindhoven

Schut, Jan; van Zeist naar Den Haag

Oliekan, Thomas; van Maastricht naar Zeist

AANGEKOMEN

Borsboom, Bernard; van Amsterdam, Nederland

B. Borsboom

VERTROKKEN

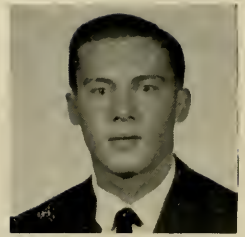
- Alder, Arlo Max; Aangekomen 21 november 1961, vertrokken 21 mei 1964. Werkzaam geweest: Den Haag, Gouda, Dordrecht, Gent, Groningen, Rotterdam Noord, Amsterdam Oost, Amsterdam West
- Douglas, Richard Lloyd; aangekomen 7 november 1961, vertrokken 7 mei 1964. Werkzaam geweest: Leeuwarden, Den Haag Zuid, Gent, Hoofdkantoor
- Elzinga, Michael Lynn; aangekomen 21 november 1961, vertrokken 21 mei 1964. Werkzaam geweest: Amsterdam Oost, Enschede, Tilburg, Oostende, Vlaardingen, Amsterdam West
- Gibbons, Larry Wayne; aangekomen 7 november 1961, vertrokken 7 mei 1964. Werkzaam geweest: Leeuwarden, Zeist, Rotterdam Noord, Zaandam, Antwerpen, Brussel, Noord Zone, Haarlem, Maastricht
- Hunter, Keith Marvin; aangekomen 7 november 1961, vertrokken 7 mei 1964. Werkzaam geweest: Rotterdam Zuid, Gent, Vlaardingen, Amsterdam, Belgische Zone, Groningen, Apeldoorn
- Mondfrans, Conard Harry; aangekomen 7 november 1961, vertrokken 7 mei 1964. Werkzaam geweest: Amsterdam West, Antwerpen, IJmuiden, Rotterdam Noord, Zuid Zone, Den Haag Zuid, Brussel, Belgische Zone
- Monfrooy, Tom Freddy; aangekomen 7 november 1961, vertrokken 7 mei 1964. Werkzaam geweest: Groningen, Den Haag Noord, Zwolle, Amsterdam Oost, Apeldoorn, Rotterdam Zuid
- Peterson, Harold Ross; aangekomen 7 november 1961, vertrokken 7 mei 1964. Werkzaam geweest: Amersfoort, Rotterdam Noord, Alkmaar, Bennekom, Ede, Groningen, IJmuiden, Gent, Amsterdam Oost, Leeuwarden
- Sill, David Wesley, aangekomen 21 november 1961, vertrokken 21 mei 1964. Werkzaam geweest: Amsterdam Zuid, Rotterdam Zuid, Brussel, Tilburg, Breda, Leeuwarden, IJmuiden, Gent, Bussum
- Vonk, Ronald Arie; aangekomen 1 november 1964, vertrokken 7 mei 1964. Werkzaam geweest: Haarlem, Den Helder, Antwerpen, Den Haag Noord, Brussel, Zeist, Rotterdam Zuid
- Weeks, Richard Barnes; aangekomen 21 november 1961, vertrokken 21 mei 1964. Werkzaam geweest: Eindhoven, Harlingen, Amsterdam West, Amersfoort, Almelo, Hilversum, Rotterdam Zuid
- Westerman, William George; aangekomen 7 november 1961, vertrokken 7 mei 1964. Werkzaam geweest: Zaandam, Leeuwarden, Haarlem, Mechelen, Arnhem, Hoofdkantoor, Hilversum, Almelo

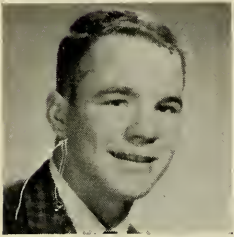
A. M. Alder

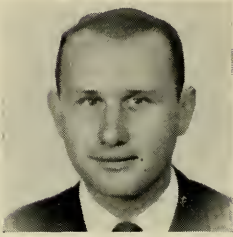
R. L. Douglas

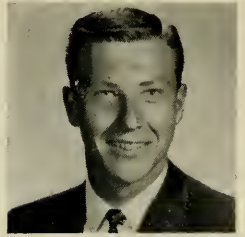
M. L. Elzinga

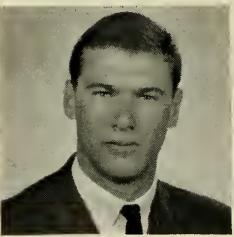
L. W. Gibbons

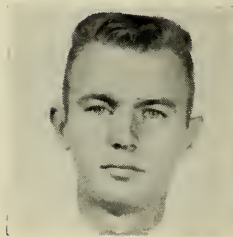
K. M. Hunter

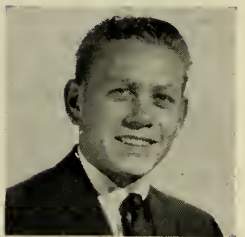
C. H. Mondfrans

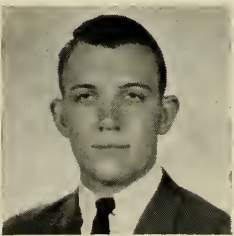
T. F. Monfrooy

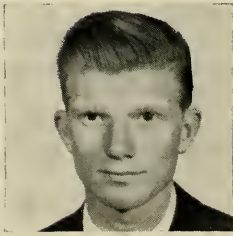
H. R. Peterson

D. W. Sill

R. A. Vonk

R. B. Weeks

W. G. Westerman